

EXHIBIT A.298



Date: 25 Elul 5766
September 18, 2006

Case No.: 2305/04

The Judea Military Court

Verdict

Before the Honorable President of the Court: Major Yair Tirosh
Judge: Major Dalia Kaufman
Judge: Major Amir Dahan

The military prosecution
(by Captain Sagiv Lichtman)

- v. -

The Defendant: Ahmed Mohamed Ahmed Saad, Identity No. 911744878 / IPS
(by Counsel Adv. Osama Ouda)

Shift supervisor: Corporal Yulia Gelman

Verdict

Honorable Judge Major Amir Dahan

A. The Defendant, Ahmed Mohamed Ahmed Saad, Identity No. 911744878 of Douha, was prosecuted in an indictment in Case 2305/04 that was filed with this Court on May 23, 2004.

B. **The evidential meaning of the procedural arrangements between the parties**

1. According to the procedural arrangements between the parties, the Court will consider the statements PW/3,9 to be proven facts, but a conviction according to them will require additional evidence of corroborative evidence type.

As is common practice concerning statements in writing that have been filed in contradiction to oral testimony of individuals who are accomplices to or are involved in an offense in an offense deal, an increased level of additional evidence of corroborating evidence will be required.

2. According to the procedural arrangements between the parties, the Court will consider the rest of the material in the statements of the Defendant to be proven facts, without a need for additional evidence, and the statements of the Defendant will be considered as statements that have been given freely and voluntarily.

[Stamp] P2: 324

3. In counts 15-22, there is consent and the Defendant admitted therein the offense of aiding in causing death, and in count 23 aiding in an attempt to cause death.
4. In counts 3-14, the parties agreed concerning the correctness of all of the factual details of the event, but not concerning the mental foundation that is required for convicting the Defendant of the offenses of aiding in causing death.
5. The prosecution has informed us that it will not assert these counts but rather aiding in causing death.
6. Concerning counts 1, 2, 24, the Defendant asserts his not guilty plea.

[Stamp] P2: 324 [continued]

Date: 25 Elul 5766
September 18, 2006

Case No.: 2305/04

7. I have determined the types of additional evidence according to evidence laws that would be used if the statements had been heard before us as actual testimony and had the material been filed pursuant to Sections 10 A, 54 (A) A or 12 of the Evidence Ordinance (New Version), 5731-1971. This is all within the context of the giver of the statement to the Defendant and the legal proceeding against him.

C. Establishing factual findings and their legal significance

1. **First count of the indictment: (possession of explosive material to a total weight of 4.5 kg on two occasions)**

Discussion:

Key evidence: The key evidence is the statement of the Defendant P/2 from page 1, line 20 onward, where the Defendant describes how Ali Abu Halail brought the explosives, how he elaborated his knowledge concerning its composition and properties and how that Defendant [sic] in his home and started to try it.

Additional evidence: According to the consent of the parties, the statements were filed as consent to their content.

The result is that I suggest to my colleague to convict the Defendant of this count.

2. **Second count: (conspiring to make a bomb with Ali Abu Halail and Hatam Alaraj)**

Key evidence: The key evidence is the statement of the defendant P/16 and P/2. This statement was filed, as set forth, with full consent, without any need for additional evidence.

The Defendant explains in his statement P/6 page 5 from line 26 how he conspired with others to make explosives for the purpose of attacks on IDF soldiers; the mental foundation is confirmed by an inspection of the statement, in which the Defendant declares the conspiracy with additional people and his extensive knowledge of bomb making, all this being aimed against IDF soldiers in the Area.

[Stamp] P2: 325

In addition, the Defendant adds in P/2 page 1 line 6 onward how the threesome learned to make explosive devices, how it convened and how it planned, while there was a clear mental foundation of knowledge and initiative in planning the future attacks using the bombs that would be made.

The result is that I suggest to my colleague to convict the defendant of this count.

3. Third to fourteenth counts of the indictment (suicide attack on Line 19)

The contentions of the prosecution:

Due to the statements of the Defendant, which are supported by the statements of Ali Abu Halail, all of which were filed with consent to their content, it is not possible that the Defendant did not know of the purpose of the acetone and the attack and therefore he demonstrates a mental foundation as required.

[Stamp] P2: 325 [continued]

Date: 25 Elul 5766
September 18, 2006

Case No.: 2305/04

Contentions of the defense:

The Defendant carried out that which has been attributed to him in the indictment without knowledge that his acts constituted aiding in a suicide attack and did not know that the quantity of acetone that he had purchased and his other acts set forth in the indictment may be used for an attack.

The defense counsel focused his contentions on an attempt to convince the Court that the excerpts from the statements that were filed consensually and showing the knowledge and intent of the Defendant relate to the second attack.

Discussion:

Indeed, the prosecution is right. The statements of the Defendant and the statements of Abu Halail leave no room for any doubt. I shall cite some of them on the matter of the order of the things and I shall show that there is no doubt that the Defendant knew that he was providing material that was vital for preparing a large quantity of explosives for the purpose of murderous attacks.

Before I go into detail with the intent of examining the contentions of the parties, I shall state the meaning of consensual filing of written evidence.

Consensual filing of written evidence is treated as though the witnesses attested that which is written in their statements.

I must already emphasize now that the interpretation by which detrimental parts of the statements must be chosen instead of relating to beneficial ones is not consistent with the spirit of criminal law evidence rules that are used in it and in my opinion does not constitute correct interpretation of the rule in the Appellate Court.

Facts are facts and testimony is testimony and consent does not mean choosing and discriminating from among the facts based on the question of which party they serve.

The statements of the Defendant:

P/2 page 2 line 12, a citation that does not require an explanation:

[Stamp] P2: 326

Even I alone had made small quantities of hydrogen peroxide and acetone, it would be enough to make large quantities of explosives afterward"

On page 3 of P/2, the Defendant states his great expertise in the secret of making explosives in large quantities and of different types, including chemical formulas and a professional evaluation of types of high explosives.

On P/ 4 line 11, intent and knowledge become, means and the Defendant makes genuine laboratory infrastructures to start making sophisticated explosives in quantities.

[Stamp] P2: 326 [continued]

Date: 25 Elul 5766
September 18, 2006

Case No.: 2305/04

In P/4 page 7 line 20, the Defendant states the following:

"Q. Tell me what Ali Abu Halail told you before the first attack that occurred in Jerusalem.

A. Ali Abu Halail told me that he wanted to give the gallon of hydrogen peroxide to his collaborator whose name he did not tell me ... and on the day on which I brought to him the first gallon of acetone that I bought from Mohamed Dandis, Ali took the two gallons and gave them to a collaborator of his and Ali told me that it is better for it to be kept by his colleague and from that he was planning to prepare explosives for an explosive device.

Q. Did you know what exactly they were going to do with the explosives?

A. Of course I knew. I knew that they were going to take explosives and carry out an attack; I did not know exactly that it was going to be a suicide attack, this does not matter to me....

Q. And if you had known that it was going to be a suicide attack, then what?

A. Then it is better, there is no difference and there is no problem at all.

Q. When you started this activity, did you know what you were going to do?

A. Yes, I knew and understood everything, there is no problem.

Q. Okay, what was behind the first attack in Jerusalem"

This statement clearly shows that it deals with the first attack and the mental foundation of the people before it, and it shall be emphasized that his knowledge of the results of death are enough, regardless of whether the fuse would be human or not. The Defendant came and shuffled the cards, without caring what type of attack he would be aiding.

The statements of the Defendant are further strengthened by P/1 page 7 line 7, in which the Defendant describes how back in 2003 Ali Abu Halail told him about an order that required him and Makdad to execute suicide attacks.

[Stamp] P2: 327

We shall point out that these statements were filed without a need for additional evidence as evidence of the veracity of their content.

The defense counsel relies in his summations on the statements of the Defendant in Hebrew and in Arabic, which reveal that the Defendant did not know (or did not know exactly) what the acetone that he had brought to Abu Halail would be used for.

This interpretation cannot hold, as the Defendant was involved together with Ali Abu Halail in the preparation of explosives using acetone in quantities and with knowledge, while acting in obedience to the instructions of Ahmed Mugrabi to execute suicide attacks.

Support from the statements of Ali Abu Halail

Further support of the fact that the Defendant had full mental foundations to help cause intentional death in the first attack set forth in counts 3-14 appears in the testimonies of Ali Abu Halail, P/20 and P/19.

In P/20 that was filed with full consent to its content, Abu Halail says as follows (p. 1 line 13-18) "I established a military cell that consisted of 1. I am 2. Ahmed Ouda aged 18, a resident of Douha, and today a detainee, I talked about him, he was a friend of mine and my assistant in activity and helped me make explosive devices and was a partner in all of my plans and Ahmed ... he has books and material from which explosives are made".

P/20 page 2 line 17

Q. Okay. Do you have something to add concerning the first suicide attack? That you did in Jerusalem?

Did Ahmed Ouda buy something before the attack.

Yes, he bought 20 liters of acetone for NIS 400 from Mohamed Dandis in the Douha area. He has a store before Deheyshe Refugee Camp.

[Stamp] P2: 327 [continued]

Date: 25 Elul 5766
September 18, 2006

Case No.: 2305/04

Why did he buy acetone?

A. Because I requested it from him for a suicide attack

Q. And who is the suicide terrorist who performed the second suicide attack...

The foregoing indicates in aggregate that the Defendant was well aware before the first attack (with the suicide terrorist Ali Ja'ara – Line 19) what the acetone that he had purchased before and after the attack was intended for and anticipated the deadly outcome and the massacre that could have resulted from his acts.

Therefore, I suggest to my colleague to convict the Defendant of aiding in causing intentional death (counts 3-13 of the indictment) and aiding in an attempt to cause intentional death, count 14.

Counts 15-23 (suicide attack on line 14)

The Defendant admitted the facts of these counts and there is an agreement as set forth in Section B3 of this verdict.

Therefore, I suggest to my colleague to convict the defendant of counts 15-23 of the Indictment, of aiding in causing intentional death (counts 15-22) and aiding in an attempt to cause intentional death, count 23.

Count 24: (conspiring with Na'il Masalma to carry out a suicide attack)

Key evidence: In his statement P/16 page 1, lines 21-28, the Defendant talks about the case of charge No. 24 in full. He describes the conspiracy that was interrupted by his arrest, in the framework of which he was supposed to prepare an explosive device with 12 kg of explosives in order for Na'il Masalha [Translator's note: as written] to carry out an attack using it.

The statements of the Defendant provide both the factual foundation of the conspiracy and the mental foundation, including knowledge and anticipation of the outcome.

Because the parties have agreed to file the statement of the Defendant as evidence for the veracity of its content without qualification, I suggest to my colleagues to convict the Defendant of this count.

[Stamp] P2: 328

Results of the findings

I suggest to my colleagues to convict the Defendant of the following offenses:

1. **Aiding in causing intentional death** – an offense pursuant to Section 51 of the Security Provisions Order (Judea and Samaria) (No. 378), 5730-1970, and pursuant to Section 14 of the Security Provisions Order (Judea and Samaria) (No. 225), 5728-1968. **(19 offenses)**
2. **Aiding in an attempt to cause intentional death** – an offense under Section 51 of the Security Provisions Order (Judea and Samaria) (No. 378), 5730-1970, and pursuant to Sections 14, 19, 20 of the Rules of Liability for an Offense Order (Judea and Samaria) (No. 225), 5728-1968. **(2 offenses)**
3. **Conspiring to cause intentional death** – an offense under Section 51 of the Security Provisions Order (Judea and Samaria) (No. 378), 5730-1970, and pursuant to Sections 21, 22 of the Rules of Liability for an Offense Order (Judea and Samaria) (No. 225), 5728-1968. **(one offense)**

[Stamp] P2: 328 [continued]

Date: 25 Elul 5766
September 18, 2006

Case No.: 2305/04

4. Conspiring to make a bomb – an offense pursuant to Section 22 of the Rules of Liability for an Offense Order (Judea and Samaria) (No. 225), 5728-1968, Section 53 (A) (3) of the Security Provisions Order (Judea and Samaria) (No. 378), 5730-1970. **(one offense)**

5. Possession of explosives 1968 Section 53 (A) (3) of the Security Provisions Order (Judea and Samaria) (No. 378), 5730-1970. **(one offense).**

Honorable Judge Major Yair Tirosh

I agree.

Honorable Judge Major Dalia Kaufman

I agree.

Conclusion

Decreed as delivered by Judge Dahan.

Due to a technical problem, the arguments of the decision were forwarded to the parties belatedly.

Handed down this day, September 18, 2006, in chambers.

[Signature]

Judge

[Signature]

President of the Court

[Signature]

Judge

[Stamp] P2: 329

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

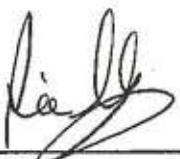
Defendants.

No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P2: 324-329.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document bearing the bates number, P2: 324-329.

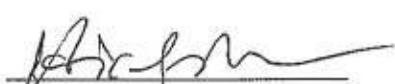
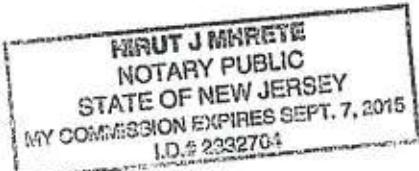


Rina Ne'eman

ss.: New Jersey

On the [28] day of February, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
28 day of February, 2014


Notary Public

תיק מס': 2305/04

תאריך: כ"ה אלול, תשס"ו
18 ספטמבר, 2006**בית המשפט הצבאי יהודה**

בפני כב' האב"ד: רס"ן יair תירוש
השופט: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן אמיר דהאן

נגד

הנאשם: אחמד מוחמד אחמד סעד ת.ז. 911744878 / שב"ס
 (באישור ב"כ עוז אוסאמה עדיה)

רמ"ש: רב"ט يولיה גלמן

הכרעת דין**כב' השופט רס"ן אמיר דהאן**

א. הנאשם, אחמד מוחמד אחמד סעד ת.ז. 911744878 מדוודה, העומד לדין בכתב אישום בתיק 2305/04 שהוגש ביום 23/5/04 בבית משפט זה.

ב. המשמעות הראייתית של ההסדרים הדינניים בין הצדדים

1. ע"פ ההסדרים הדינניים בין הצדדים יראה בית המשפט באמרות עת/9,3 עובדות שהוכחו, אך הרשות על פיון ודרוש תוספת ראייתית מאਮנת מסווג "דבר לחיזוק".

מקובל לעניין אמרות בכתב שהגשו בסתיויה לעדות בע"פ או אמרות בכתב ובע"פ של שותפים לעבירה או מעורבים ב"עסקת עבריה" תדרש תוספת ראייתית מוגברת מסווג "דבר לחיזוק".

2. ע"פ ההסדרים הדינניים בין הצדדים יראה בית המשפט בשאר החומר באמרות הנאשם עובדות שהוכחו, ללא צורך בתוספת ראייתית ויראו אמרות הנאשם אמרות שנטנו באופן חופשי ומרצון.

3. בפרטיא אישום 22-15 ישנה הסכמה והנאשם הודה בהם בעבירות סיוע לגרימות מוות.

4. בפרטיא אישום 3-14 חסכו הצדדים על נוכחותם של כל הפרטים העובדיים של האירוע אך לא ליסוד הנפשי הנדרש להרשיע את הנאשם בעבירות של סיוע לגרימות מוות.

5. התייחס הודיעתו לנו כי לא תעמוד פרטים אלה על סיוע לגרימות מוות.

6. לגבי פרטי אישום 1,2,24 עומד הנאשם בכפирתו.

תיק מס' : 2305/04

תאריך : כ"ה אלול, תשס"ו
18 ספטמבר, 2006

7. את סוגיה התוספות הראויות קבועי על פי דיני הראיות שהיו נוהגים אילו
נשמעו האמרות בפנינו עדויות ממש וחומר היה מוגש לפי סעיפים 10א,
54(א) א, או 12 לפקודת הראיות (נוסח חדש) התשל"א 1971. הכל לפי
הקשר של נתן האמרה לנשם ולחליק המשפט נדו.

ג. קביעות ממצאים עובדיים - ונסיבות המשפטית**1. פרטי אישום ראשון: (החזקת חומר נפי במשקל כולל של 4.5 ק"ג בשתי
הזרמיות)**

ראייה מרכזית: הראייה המרכזית היא אמרות הנשם ת/2 החל מדף 1 עמי 20
ואילך שם מתאר הנשם כיצד הביא עלי ابو הלאיל את
חומר הנפי כיצד פירט את ידיעתו בהרכבו ותוכנותיו ובכך
אותו הנשם בبيתו ווחל לנטונו.

תוספת ראייתית: ע"פ הסכמת הצדדים הוגשו האמרות כהסכמה לתוכן.

התוצאה היא שני מציג לחברי להרשיע את הנשם בפרט אישום זה.

**2. פרטי אישום שני: (קשיות קשר לייצור פצחה עם עלי ابو הלאיל וחאתם
אלעדרי)**

ראייה מרכזית: הראייה המרכזית היא אמרות הנשם ת/6- ת/2 אמרה זו
הוועשה כאמור בהסכמה מלאה שלא כל צורך בתוספת ראייתית.
הנשם מסביר באמרתו ת/6 עמי 5 החל משורה 26 אך קשר עם אחרים להchein
חומרי נפי לצורך פגועים בחיליל צה"ל, חיסכון הנפשי מתואר בעיון באמירה
שם מצהיר הנשם על הקשר עם אנשים נוספים ועל הידע הנורחב שלו
בעשייה פצחות כשהכל מכובן נגד חיילי צה"ל באזור.

כן מוסיף הנשם בת/2 עמי 1 שורה 6 ואילך כיצד למדוה השלישית להchein
מטענים, כיצד התכוונה וכיצד תכונה והכול תוך קיום יסוד נפשי ברור
של ידיעה ויוזמה לתקן את הפיגועים לעתיד לבוא באמצעות הפצצות שייווצרו.

התוצאה היא שני מציג לחברי להרשיע את הנשם בפרט אישום זה.

3. פרטי אישום שלישי – ארבעה עשר (פיגוע התאבדות בכו 19)**טענות התביעה:**

עקב אמרותיו של הנשם הנזכרות אמרות עלי ابو הלאיל אשר כולן הוגשו
תוך הסכמה לתוכן, לא ניתן כי הנשם לא ידע על מטרת האצטון והפיגוע ולכן
הוא מקיים יסוד נפשי כנדרש.

תיק מס': 2305/04

תאריך: כ'יה אלול, תשס"ו
18 ספטמבר, 2006**טענות ההגנה:**

הנאים ביעץ את המוחץ לו בכתב האישום ללא ידיעה שמדובר
מהווים סיווע לפיגוע התאבדות ולא דעת כי במוות האצטן אותו רכש ושאר
מעשי המפורטים בכתב האישום עלולה לשמש לפיגוע.

את עיקר טענותיו מיקד הסניגור בניסיון לשכנע את בית המשפט כי קטעי
האמורות שהוגשו בהסכם והמראים את ידיעתו וכוונתו של הנאשם מתייחסים
לפיגוע השני.

דין:

אכן הדין עם התרבות אמרותיו של הנאשם ואמורות עלי ابو הלאל אין
משמעות מקום לשום ספק. אביה מעט מהן לעניין סדר הדברים ואראה כי לא
נותר ספק שהנאים ידע שהוא מספק חומר חיווני להוכנת נפיצים בכמות גדולה
לשם פיגועים רצחניים.

לפניהם שארם לפרטים מתוך מגמה לבחון את טענות הצדדים אציג ממשמעותה של
הגשת ראיות בכתב בהסכם.

הגשת ראיות בכתב בהסכם משמעותה Cainו העידו העדים את הכתוב
באמרותיהם.

אדגש כבר כתע כי הפרשנות לפיה יש לבזר מותו אמרות את החובה ולא
להתייחס לזכות אינה תואמת את רוח המשפט הפלילי ודיני הראיות הנוהגים בו
ואף אינה מהווה להערכתם פרשנות נכוונה של ההלכה בבית המשפט לעורורים.

עובדות הן עובדות עדות היא עדות ואין משמעותה של הסכמה ברירה ואפליה
של עבדות זו מזו על רקע השאלה איזה צד הן משרתות.

אמורות הנאשם:**ת/2 עמי 2 שורה 12 ציטוט שאנו דורש הסבר:**

"גַם אֵינִי לְבָדֵי יִצְחָק כְּמוֹיִת קַטְמָת שֶׁל מֵי חַמַּעַן וְאַצְטָן דִּי לְעֹשָׂות אֲחִיכָּב תָּמֵר נַעַץ
כְּמוֹיִת מַזְלָת"

בעמ' 3 לת/2 פורש הנאשם מומחיות גודלה בסוד יצור חומר הנקט
בכמויות גודלה ומסוגים שונים לרבות נסחאות כימיות והערכת מקצועית
לסוגים של חומר נסח מרסק.

בת/4 עמי 11 הופכים הכוונה והידיעה לאמצעים והנאים יוצר לו תשתיות
מעבדתיות של ממש להתחילה וליצור חומר נסח מותוכנים בكمויות.

תיק מס': 2305/04

תאריך: כ'יה אלול, תשס"ו
18 ספטמבר, 2006בז/עמי 7 שורה 20 מפרט הנאשם כך:

יש. ספר לי מה עלי אבו הלאיל סיפר לך לפני הפגיעת הראשון שהיה בירושלים ?
 ת. עלי אבו הלאיל ספר לי שהוא רוצה לחתה את זה לחבר שלו שאת שמו לא אמר לי את גלון חמי חמען ובאים שבת הבאתית את גלון האצטון הראשון שקניתי ממוחמד דמסיס לקח עלי את שני הכלוגנים ונתן אותו לחבר שלו ועלי סיפר לי שיתור טוב שהוא אצל חבר שלו ומהו הוא מתכוון להזכיר חומר נפץ למטען חבלה
 ש. האם אתה ידעת למה בדיקות חולכים לשות עם חומר חם ?
 ת. בבטח שידעתי ידעת למיינע התאבדות זה לא משנה לי
 ש. ואם היה ידוע שהוא חולך לפיגוע התאבדות אז מה ?
 ת. אז יותר טוב אין חבדל ואין בעיה בכלל
 ש. בשנאנטה פעלות הזה הבנת מה אתה חולך לעשות ?
 ת. בן קדשנו והבנתי הכל אין בעיה
 ש. בסוד מה היה אחורי הפגיעה הראשון בימי'

העליה מאמרה זו ברור היטוב , עניינה בפגיעה הראשון וביסוד הנפשי של הנאשם לפניו, וירדנש, די בידיעתו על תוכנות המומות ואין זה משנה אם המרומים יהיה אנוש או לא בא הנשים וטורף את הקפלפים, לא אכפת לו לאיזה סוג של פיגוע הוא מעניק סיוע.

אמרות הנשים מתחזקות עוד ב-ת/ג עמי 7 שורה 7 שם מတאר הנשים כיצד עוד באמצע 2003 סיפר לו עלי אבו הלאיל על פקודה המחייבת אותו ואת מקדאד להוציא לפועל פיגועי התאבדות.
 נזכיר כי אמרות אלה הוגשו ללא צורך בתוספת ראייתית כראיה לאמתות תוכן.

הסטודנט מסתמך בסיכוןיו על אמרות הנשים בעברית ובערבית מתוך עלה כי הנאשם לא ידע (או לא ידע במדויק) למה ישמש האצטון שהביא לעלי אבו הלאיל.

פירוש זה אינו יכול לעמוד, הואיל והנשים היה מעורב ייחד עם עלי אבו הלאיל בחננת חומרי נפץ מאטצונו בכמותות וידע כשהוא פועל במצוות להוראת אחמד מוגרבி להוציא פיגועי התאבדות.

חיזוקיםمامרות עלי אבו הלאיל

חיזוק נוסף לעובדה שלנשים היה יסוד נפשי מלא לסייע לגרימות מוות בכוננה לפיגוע הראשון האמור בפרטי אישום 3-14 מופיע בעדויות עלי אבו הלאיל ת/20-1 ת/19.

ב-ת/20 שהוגש בחסכמה מלאה לתוכנו אומר אבו הלאיל כך (עמ' 1 שורה 13-18)
 "אני הקמתי חולייה צבאית ובה הי 1. אני 2. אחמד עודה בן 18 ותושב דוחה הים עזר סיירתי עליו הוא חבר שלי והעזר שלי בפעילות ועזר לי לייצר מטען ויהי שותף בכל התכנונים שלי ואחמד..... אצל ספרים וחומר שמננו עושים חומר נפץ".

ת/20עמ' 2 שורה 17

ש. בסוד יש לך מה להוציא בקשר לפיגוע התאבדות הראשון ?
 שעשיהם ברוחשלים ?
 הוא אחמד עדח כמה משחו לפני הפגיעה ?
 כן הוא קנה 20 ליטר אצטון ב-400 ש' ממוחמד דמסיס באודו דוחא יש לו חנות לפני מ.ב. דמייה

תיק מס': 2305/04

תאריך: כ"ה אלול, תשס"ו
18 ספטמבר, 2006

למה חוא קמה אעטן?

ת. כי אני בקשתי מממן את זה לפיגוע התאבדות
ש גומי המתאבד שביבע את פינע התאבדות השני

הועלה מן המקובץ הוא כי הנאשם ידע היטב לפני הפיגוע הראשון (עם המותאבד עלי גירעה – קו 19) כמה מועד האצטון שקנה לפני הפיגוע ולאחריו וצפפה את תוכנת המותות והטבה העולה לנובע ממעשו.

לפיכך, אני מציע לחבריי להרשיע את הנאשם בסיווע לגרימת מוות בכוונה (פרט*איושם (3-13)* ובסיוע לניסיון לגרימת מוות בכוונה פרט*איושם 14*.

פרט*איושם 23-25* (פיגוע התאבדות במו 14)

בעבודות פרטי*איושם* אלה הודה הנאשם כי השכחה ע"פ האמור בסעיף ב 3 להכרעת דין זו.

אשר על כן, אני מציע לחבריי להרשיע את הנאשם בפרט*איושם 23-25* בסיווע לגרימת מוות בכוונה (פרט*איושם (22-15)* ובסיוע לניסיון לגרימת מוות בכוונה פרט*איושם 23*.

פרט*איושם 24* : (קשירת קשר עם נайл מסאלמה לביצוע פיגוע התאבדות)

ראיה מרכזית: באמרתו ת/6 עמי 1 שורות 21-28 מספר הנאשם את פרשת*האיושם מס' 24* במלואה, והוא מתחייב את הקשר שנ��ע במעצרו ובמסגרתו היה אמר לחייב מטען של 12 ק"ג חומר נפץ על מנת שטאל מסאלמה יבצע בעורתו פיגוע. בדברי הנאשם טמון גם היסוד העובדתי של הקשר וגם היסוד הנפשי לרבות דיעת התוצאה וציפיתנה.

כיוון שהצדדים הסכימו להגיש את אמרת*ה הנאשם* כראיה לאמתנות תוכנה ולא הסטייגות הרי שאני מציע לחבריי להרשיע את הנאשם בפרט*איושם* זה.

הועלה מן המקובץ

אני מציע לחבריי להרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

1. סיווע לגרימת מוות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודית ושותפה) (מס' 378), התש"ל – 1970 ולפי סע' 14 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודית והשותפה) (מס' 225), תשכ"ח – 1968. (19 עבירות)

2. סיווע לניסיון גרים מות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודית והשותפה) (מס' 378), התש"ל – 1970 ולפי סעיפים 14,19,20 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודית והשותפה) (מס' 225), תשכ"ח – 1968. (2 עבירות)

3. קשירות קשור לגרימת מוות בכוונה – עבירה לפי סע' 51 לצו בדבר הוראות ביטחון (יהודית ושותפה) (מס' 378), התש"ל – 1970 ולפי סע' 21,22 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודית והשותפה) (מס' 225), תשכ"ח – 1968. (עבירה אחת)

תיק מס' 2305/04

תאריך: כ"ה אלול, תשס"ו
18 ספטמבר, 2006

4. **קשר קשור לייצור פצחה עבירה לפי סעיף 22** לצו בדבר כללי האחריות לעבירה
(יהודיה ושותמראן) (מס' 225), תשכ"ח – 1968 סעיף 53 (א)(3) לצו בדבר הוראות
ביתחון (יהודיה ושותמראן) (מס' 378), התש"ל – 1970. (UBEIRA ACHAT)

5. **החזקת חומר נפי** 1968 סעיף 53 (א)(3) לצו בדבר הוראות ביתחון (יהודיה
ושותמראן) (מס' 378), התש"ל – 1970. (UBEIRA ACHAT)

כב' השופט רס"ן יאיר תירוש

אני מוסכימן.

כב' השופטת رس"ן דליה קאופמן

אני מוסכימה.

סוף דבר

הוכרע כדעתו של השופט דahan.

עקב בעיה טכנית הווערו נימוקי ההחלטה לצדדים באיחור.

ניתן היום, 18/09/06, בלשכה.

שופטת

אב"ד

שופט